

'Er moest een muzikale hartenkreet in'

„Iedereen is op zoek naar zin, een zinvol leven, betekenis geven aan de dingen, zoeken naar schoonheid, toch? In de praktijk hebben wij mensen een groot deel van de tijd geen idee wat we nu eigenlijk aan het doen zijn. In onze debuutvoorstelling brengen we een ode aan de zoekende mens.”

Margriet Prinssen

Haarlem ■ Aldus Simme Wouters die samen met Jasper Stoop 'De Dingen die begraven liggen' maakt, hun eerste voorstelling bij Orkater/De Nieuwkomers die zaterdag in de Schuur in première gaat.

Ze kennen elkaar van de Amsterdamse toneelschool. Simme studeerde er in 2019 af met zijn zelfgeschreven voorstelling 'De man die per ongeluk het grote verdriet had ingeslikt', waarmee hij de Top Naeff Prijs won. Jasper kreeg de prijs een jaar later (met Teun Donkers) voor zijn afstudeervoorstelling 'De worm in het zijn'.

Ze speelden ooit samen in 'Risjaar Modderfokker den Derde', gebaseerd op Shakespeares 'Richard III'. Dat klikte zo goed dat ze besloten, mede vanwege een gedeelde liefde voor taal en muziek en een hang naar wat ze nu met enige ironie 'de grote existentiële vragen van het leven' noemen, samen een voorstelling te pitchen bij Orkater.

Daar waren ze enthousiast over de jonge talenten die allebei ook muziek maken: Jasper speelt gitaar, percussie en hij zingt; Simme speelt piano, gitaar, zingt en heeft zich, speciaal voor deze voorstelling, met hulp van Jaspers vader, bekwaamd in het spelen op de bugel.

„De emotionele drive van de voorstelling komt vooral in de muziek naar voren; er moest iets van een muzikale hartenkreet in. We hebben ons onder meer laten inspireren door de fado-muziek. Wilko Sterke, die ons muzikaal begeleidt, noemt de muziek die we uiteindelijk hebben gemaakt 'fado meets Radiohead meets Snarky Puppy'.”

Het idee voor de voorstelling begon bij een cartoon in de krant: een ridder zoekt op het strand naar zijn zwaard en vindt onder het zand – hij hoort het piepende geluid van een metaaldetector – een man. Simme:

„Het is een gek, poëtisch beeld dat veel vragen oproept: waar komt die ridder vandaan en waar is zijn zwaard gebleven? Wat zoekt de man met de metaaldetector op het strand en waarom is hij onder het zand verdwenen? En wat hebben die twee mannen met elkaar?”

Existentiële crisis

Jasper: „Het zette bij ons de verbeelding aan het werk. Het zijn totaal verschillende mannen die allebei in een soort existentiële crisis verkeren. De ridder is een optimist met een enorm doorzettingsvermogen, de man met de metaaldetector is een nihilist die het leven beu is. Door de ontmoeting moeten ze wat met elkaar, waardoor ze allebei nieuw perspectief zien.”

Simme vult aan: „We hebben ook nog een derde personage geïntroduceerd, een bureaucraat, die wordt gespeeld door Jurjen Zeelen. Hij is iemand van regels en orde en hij verstoort de sprookjesachtige wereld door te vragen of ze wel een vergunning hebben voor wat ze doen.”

Het wordt een voorstelling waarin muziek een grote rol heeft: „We hebben in het begin een week alleen maar muziek gemaakt, geïmproviseerd op de thema's van de voorstelling. Dat was voor mij als schrijver heel prettig omdat ik wist: sommige dingen gaan we met muziek vertellen, daar hoeft ik geen tekst voor te schrijven.”

Jasper: „Het is een absurdistisch gegeven natuurlijk maar in de kern zegt de voorstelling wel degelijk wat over onszelf. We doen tenslotte allemaal de hele tijd pogingen om er iets moois van te maken, van het leven.”

**We hebben ons
onder meer
laten inspireren
door de
fadomuziek**

Theater

Tekst: Simme Wouters/

Eindregie: Floor Houwink ten

Cate / Concept, spel en muziek:

Jasper Stoop, Simme Wouters/

Spel en muziek: Jurjen Zeelen /

Te zien: Haarlem, de Schuur, 29

en 30 okt/ Tournee t/m 12 dec/

Informatie: orkater.nl.

De tekst is ook uitgebracht als

tekstboek bij uitgeverij

International theatre & film

books.

Het wordt een voorstelling waarin muziek een grote rol heeft.

FOTO BAS DE BROUWER